

Langeslag 1 Nov. 1917

Waarde Vrienden,

Reeds enigen tijd had ik het voornemen een brief te schrijven, doch het kwam er tot dusver niet toe. Vergeet mijne traagheid in het schrijven, wellicht een gevolg van den twogen leeftijd waardoor alles meer zwaar werk begint te worden.

Maar wat heb ik mij te verontschuldigen Schuldbelijdenis is beter, en ik doe dit bij uren ook van harte.

Ik las voor een poardagen een gedrukte preek van D^e Elzenga van Kampen over de klacht van den grooten heiden apostel Paulus: "Ik ellendig mensch, wie zal mij verlossen uit het lichaam deser doods? Ik dank God door Jezus Christus, onzen Heere".

Amen zegge mijn hart op dese belijdenis, mogen wij allen hem daarin gelijk worden tot aan onzen dood toe.

Het gaat ons door Gods zegen alle nog vrijgaed. Mijn persoon is sesterd mijn ziekte van verleden voorjaar vrijgaed hersteld, doch de volle krachten niet geheel terug gekregen, maar gerekend naar mijn jaren, ben ik buitengewoon frisch in gezondheid. Alleen de middagplot wil er minder goed in. Soep van een stukje versche vleesch gaat nog zeer goed.

Siebrand kan deze zomer vrijgaed, is thans wat verhoeden doch doet zijn gewone werk. En Janneke is ook goed weg, is in Aug: jl. voor de 7de maal moeder geworden van een heel klein dochtertje. En daar dit kleintje door Siebr: welligt niet voor vol is gerekend, verreemd is de geboorte te berichten. Het is echter bijzonder voorspoedig, en groeit boven verwachting, precies 2 weken binnen het jaar tussen deze kleine. En de voorlaatste is een sterke jongen 3 Sept: jl. een jaar geworden, doch kan niet alleen lopen, wijs het te dik en vet is.

De zeven kinderen zijn: Fréderick, Jan, Dert, Helmus, Thera, Siebrand en Janneke.

De beide oudsten gaan reeds naar school,
en de kleine Théra is van 't zomer in het P.K.
ziekenhuis te Zwolle verpleegd wegens ontsteking
op de ogen doch is nu hersteld. Overigens
zijn de kinderen gezond en sterk. Freintje
zou ik haast zeggen de minst sterke.

Wat een zegen zulk een groot gezin kinderen
als er brood is, en wij hopen dat de Heere
daarvoor, mits wij den weg bewandelen waarin
de Heere den zegen heeft beloofd, daarvoor
wel zorgen zal. Wanneer er iets heftig, dan
ligt de schuld en voorzaak aan onze zijde.

En wat zou het heerlijk meren wannu ze alle
den Heere plezen en dienen mogen.

En wat de andere kinderen aangaat, zijn alle
welvarende. Ook Helamus in Groninga doet zijn
werk met lust doch heeft het druk.

De dienaren des Woords zijn gelijk aan een
lichtende kaars, zoal als ook wij in 't huishoudelijc
tien, schijnen voor anderen en gaan dan heen
met hen de weg van alle vleesch.

Wat duurd het toch lang met den voorzag.

In de krant van velen wordt bericht dat op 't einde front de Italiënen verslagen zijn. Ook de Russen hebben twee nederlagen gehad. Het schijnt dat Duitsland en Oostenrijk thans gelukkig zijn. Ik gevoel mij ook steeds pro-Duitsch.

Moge deze ellendige oorlog spoedig ophouden.

Wij zitten nog steeds zonder eigen leraar, doch we hebben bijna alle zondagen een Domine, en de Catechismatischeen word waargenomen den Consulent De Veder van Zwolle, en de gemeente komt des zondags getrouw te kerk. En hoewel de financieren van jaar tot jaar vooruit gaan verlangen wij toch naar een eigen leraar.

Er komt een goedkoope uitgave van Dr Kuijper van "Nabij God" voor de abones van Barnim en Wachter, deze gelegenheid neem ik waar, om er van te profiteren bij gelegenheid van den 80ste verjaardag van deze held, op het kerkelijke en maatschappelijk gebied.

Geve de Heere ons maar vele van zulke mannen.

Ontvang ons aller hartelijke groeten van

Uwe Vrienden *D. J. van der Vugte*

Den Heer H Lammers

M^r timmerman te

Bredenbroek bij

Dinxperlo

